

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

31 JANUARI 1963.

WETSONTWERP betreffende de controle op het Gemeentekrediet van België.

VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT DOOR DE HEER KIEBOOMS.

DAMES EN HEREN,

Onderhavig wetsontwerp strekt ertoe de controle te verzekeren op de financiële activiteit van het Gemeentekrediet.

Zoals men weet is het Gemeentekrediet niet onderworpen aan de controlemaatregelen, die voorzien zijn in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Op het eerste gezicht kan dit onverantwoord lijken. Derhalve acht de Minister van Financiën het wenselijk de Commissie er attent op te maken dat de door het Gemeentekrediet uitgeoefende financiële activiteit niet te vergelijken is met die aan de dag gelegd door de organismen waarop hogervernoemde wet van 16 maart 1954 van toepassing is.

Volgens hem kan men terecht vrezen dat een dergelijke controle de goede werking van deze instelling zou belemmeren. Onrechtstreeks zou dit vanzelfsprekend nadelig kunnen uitvallen voor de gemeenten zelf.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Martel.

A. — Leden : de heren De Saeger, De Staercke, Eeckman, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisis, Saint-Remy, Scheyven. — Boeykens, Boutet, Cools, De Sweemer, Detiège, Gelders, Lamers, Martel, Merlot, Paque (Simon). — De Clercq, Grootjans.

B. — Plaatsvervangers : de heren Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet, Posson, Van den Daele. — Bary, Sebrechts, Toubeau, Van Acker (R.), Vercauteren. — Piron.

Zie :

495 (1962-1963) : N° 1.

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

31 JANVIER 1963.

PROJET DE LOI relatif au contrôle du Crédit Communal de Belgique.

RAPPORT FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DES FINANCES ⁽¹⁾, PAR M. KIEBOOMS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi tend à assurer le contrôle de l'activité financière du Crédit Communal.

On n'ignore pas que le Crédit Communal échappe aux mesures de contrôle prévues par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

A première vue, cela peut sembler injustifié. C'est pourquoi, le Ministre des Finances estime souhaitable d'attirer l'attention de la Commission sur le fait que l'activité financière exercée par le Crédit Communal n'est pas comparable à celle des organismes auxquels s'applique la loi du 16 mars 1954 précitée.

A son avis, il y a des raisons de craindre qu'un tel contrôle n'entrave le bon fonctionnement de cette institution. Il est évident que ceci pourrait être indirectement préjudiciable aux communes mêmes.

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Martel.

A. — Membres : MM. De Saeger, De Staercke, Eeckman, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisis, Saint-Remy, Scheyven. — Boeykens, Boutet, Cools, De Sweemer, Detiège, Gelders, Lamers, Martel, Merlot, Paque (Simon). — De Clercq, Grootjans.

B. — Suppléants : MM. Discry, Eyskens, Gillès de Pélichy, Herbiet, Posson, Van den Daele. — Bary, Sebrechts, Toubeau, Van Acker (F.), Vercauteren. — Piron.

Voir :

495 (1962-1963) : N° 1.

Ter verduidelijking herinnerde een lid eraan dat het Gemeentekrediet aan de controle voorzien bij de wet van 16 maart 1954 werd onttrokken op grond van de hierna volgende redenen :

1° Hoewel, luidens de Memorie van Toelichting, « de financiële activiteit van het Gemeentekrediet een aanzienlijk gedeelte van de openbare sector dekt » beantwoordt deze instelling niet aan de criteria, die aan de toepasselijkheid van genoemde wet van 1954 ten gronde liggen en moet zij alleen aan het regeringstoezicht onderworpen blijven.

Eén van deze criteria is de oprichting van de instelling door de wetgever (*Handelingen van de Senaat* van 20 januari 1954, blz. 530 : het Gemeentekrediet wordt er aangehaald als een voorbeeld van een « nationale openbare dienst », die echter niet beoogd kan zijn door de wet van 16 maart 1954).

2° Deze instelling komt evenmin voor op de lijst der instellingen van openbaar nut, opgenomen in bijlage 2 bij het *Stuk* n° 25 (Kamer van Volksvertegenwoordigers, zitting 1952-1953), waarvan de algemene aard voldoende bleek uit de *deelname van de Staat*.

3° De « openbare sector », waarin het Gemeentekrediet zijn activiteit uitoefent is die van de provincies en gemeenten en niet die van de Staat; de machtiging, hem door de kredietwet voor het dienstjaar 1960 verleend (art. 4, *Staatsblad* van 25 december 1959, blz. 9174) om de rol van bankier van de Staat te vervullen voor de aan de ondergeschikte besturen toegekende toelagen, heeft in deze toestand geen wijziging gebracht.

*
**

Uit hetgeen voorafgaat mag men echter niet afleiden dat een controle op de verrichtingen van het Gemeentekrediet niet noodzakelijk is. Het tegendeel is waar. Men mag inderdaad niet uit het oog verliezen dat de financiële activiteit van deze instelling een aanzienlijk gedeelte van de openbare sector dekt.

Het eerste artikel bepaalt derhalve dat het Gemeentekrediet onderworpen wordt aan de controlebevoegdheid van de Ministers van Financiën en Binnenlandse Zaken.

Dit toezicht — zo bepaalt artikel 2 — zal worden uitgeoefend door twee Regeringscommissarissen.

Deze bepaling strekt ertoe een wettelijke grondslag te geven aan een feitelijke toestand.

Inderdaad, zonder hiertoe gehouden te zijn heeft het Gemeentekrediet op 18 november 1959 — datum waarop de nieuwe statuten het licht zagen en de bepalingen vervielen volgens welke zekere verrichtingen aan de goedkeuring van de Minister van Financiën onderworpen waren — vrijwillig de verbintenis aangegaan zich aan dit toezicht te onderwerpen.

Aan de toestand die nu bestaat wordt dus niets gewijzigd. Bijgevolg kan er niet worden ingegaan op de wens van een lid om de taak van Regeringscommissaris op te dragen aan bedrijfsrevisoren, temeer daar de taak van deze Regeringscommissaris zich niet beperkt tot een louter comptabiliteitstoezicht.

Artikel 3 bepaalt dat de uitgiftevoorwaarden van het Gemeentekrediet eveneens aan de goedkeuring van de Minister van Financiën dienen te worden onderworpen.

Een lid verheugt zich over de strekking van dit artikel. Het is inderdaad normaal dat de uitgiftevoorwaarden van het Gemeentekrediet dezelfde zouden zijn als voor de andere financiële instellingen van openbaar krediet. Het

Pour être plus explicite, un membre rappelle que le Crédit Communal a été soustrait au contrôle prévu dans la loi du 16 mars 1954 pour les raisons suivantes :

1° Quoique selon l'Exposé des Motifs « l'activité financière du Crédit Communal couvre une partie considérable du secteur public » cet organisme ne répond pas aux critères qui doivent servir de base à l'application de ladite loi de 1954 et doit rester subordonné au seul contrôle gouvernemental.

L'un de ses critères est la création de l'organisme par le législateur (*Annales Sénat*, 20 janvier 1954, p. 530 : le Crédit Communal est cité comme exemple de « service public national », non susceptible toutefois d'être visé par la loi du 16 mars 1954).

2° Cet organisme ne figure pas davantage dans la liste des organismes d'intérêt public repris dans l'annexe 2 du Document n° 25 (Chambre des Représentants, session 1952-1953), dont le caractère général résultait à suffisance de la participation de l'Etat.

3° Le « secteur public » où s'exerce l'activité du Crédit Communal est celui des provinces et des communes et non celui de l'Etat; l'autorisation qui lui a été donnée par la loi des finances pour l'exercice 1960 (art. 4, *Moniteur belge* du 25 décembre 1959, p. 9174) de jouer le rôle de banquier de l'Etat en matière de subsides accordés à des pouvoirs subordonnés n'a pas modifié cette situation.

*
**

De ce qui précède, on ne pourrait cependant déduire que le contrôle sur les opérations du Crédit Communal ne s'impose pas. Bien au contraire. On ne peut en effet perdre de vue que l'activité financière de cet organisme couvre une partie considérable du secteur public.

C'est pourquoi l'article premier stipule que le Crédit Communal est soumis au pouvoir de contrôle des Ministres des Finances et de l'Intérieur.

Ce contrôle est exercé, aux termes de l'article 2, par deux commissaires du Gouvernement.

Cette disposition tend à doter d'une base légale une situation de fait.

En effet, sans y être tenu, le Crédit Communal a souscrit librement, le 18 novembre 1959 — date à laquelle les nouveaux statuts sont entrés en vigueur, ce qui impliquait l'abrogation des dispositions soumettant certaines opérations à l'approbation du Ministre des Finances — l'engagement de se soumettre audit contrôle.

La situation actuelle ne se trouve donc modifiée en rien. En conséquence, il ne peut être satisfait au désir d'un membre visant à confier la tâche de commissaire du Gouvernement à des reviseurs d'entreprise, d'autant plus que cette tâche ne se borne pas à un simple contrôle de la comptabilité.

L'article 3 prévoit que les conditions d'émission du Crédit Communal doivent, de même, être soumises à l'approbation du Ministre des Finances.

Un membre se réjouit de la teneur de cet article. Il est normal, en effet, que les conditions d'émission du Crédit Communal soient les mêmes que celles des autres organismes financiers de crédit public. Le Crédit Communal fait

Gemeentekrediet doet vaak een beroep op de kapitaalmarkt. Het gebeurt dat het Gemeentekrediet over meer geld beschikt dan nodig is om aan de kredietaanvragen der ondergeschikte besturen te voldoen. Anderzijds gebeurt het ook dat het Gemeentekrediet aan de gemeentebesturen die een lening vragen, de verplichting oplegt een aantal kasbons te plaatsen. Een dergelijke activiteit rechtvaardigt de toezichtsmacht van de Minister van Financiën.

Tenslotte bepaalt artikel 4 dat de wet terugwerkende kracht zal hebben tot 18 november 1959. Op deze datum werd de vennootschap voor dertig jaar verlengd, werden de statuten omgewerkt en vervielen de bepalingen krachtens welke zekere verrichtingen aan de voorafgaande goedkeuring van de bevoegde Minister waren onderworpen.

*
**

In stemming gebracht werden de artikelen en het gehele ontwerp eenparig aangenomen. .

De Verslaggever,
L. KIEBOOMS.

De Voorzitter a.i.,
A. FIMMERS.

de fréquents appels au marché des capitaux. Il arrive que le Crédit Communal dispose de plus de fonds qu'il n'est nécessaire pour satisfaire les demandes de crédit des administrations subordonnées. D'autre part, il arrive aussi que le Cédit Communal impose aux administrations communales qui sollicitent un emprunt, l'obligation de placer un nombre déterminé de bons de caisse. Une telle activité justifie le pouvoir de contrôle du Ministre des Finances.

Enfin, l'article 4 prévoit que la loi aura un effet rétroactif au 18 novembre 1959. A cette date, la société a été prorogée de trente ans, les statuts ont été refondus, tandis qu'ont été supprimées les dispositions soumettant certaines opérations à l'approbation préalable du Ministre compétent.

*
**

Mis au vote, les articles et le projet dans son ensemble ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
L. KIEBOOMS.

Le Président a.i.,
A. FIMMERS.